

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 539/2025-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Vladimírom Šárnikom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu súdnej komisárky JUDr. Jarmily Polakovičovej a Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-30D/1855/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom súdnej komisárky a všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto nálezu. Navrhuje uložiť všeobecnému súdu príkaz konať bez prietahov, priznať primerané finančné zadostučinenie a nahradiť trovy konania.

2. Sťažovateľka podala v októbri 2020 na Okresnom súde Pezinok návrh na dodatočné konanie o dedičstve. Spis bol 30. novembra 2020 na základe postúpenia z dôvodu miestnej nepríslušnosti predložený Okresnému súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“). Okresný súd poveril 14. januára 2021 súdnu komisárku prejednaním dedičstva.

3. Súdna komisárka 5. mája 2021 požiadala sťažovateľku o prípravu a predloženie dohody dedičov o vyporiadaní. Sťažovateľka prostredníctvom právneho zástupcu 30. júna 2021 súdnej komisárke oznámila, že dohodu sa uzatvoriť nepodarilo, a žiadala o nariadenie pojednávania.
4. Následne došlo k vzniku konfliktnej situácie, keďže právny zástupca sťažovateľky si rozhovor s notárskou koncipientkou súdnej komisárky nahrával, na čo súdna komisárka reagovala podaním sťažnosti na právneho zástupcu adresovanej predsedovi okresného súdu i zákonnému sudcovi a sťažovateľka 20. júla 2021 navrhla vylúčenie súdnej komisárky z konania pre úmyselné spôsobovanie priet'ahov.
5. Pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 27. decembra 2021, pričom došlo k schváleniu dohody dedičov o vyporiadaní. V ten istý deň podala sťažovateľka odvolanie proti dvom výrokom o povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Súdna komisárka vydala 19. augusta 2022 opravné uznesenie, ktorým fakticky vyhovelá odvolaniu proti jednému z napadnutých výrokov.
6. Mestský súd uznesením zo 17. apríla 2025 *ex offi*o zrušil výrok IV a V sťažovateľkou napadnutého uznesenia okresného súdu s poukazom na § 12 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Zároveň vo výroku II uložil dedičom povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok za konanie o dedičstve 6,50 eur, vo výroku III uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie návrhu na prejednanie dedičstva k novoobjavenému majetku súdom v minimálnej výške 6,50 eur a vo výroku IV priznal vrátenie súdneho poplatku v sume 3 eur, ktorý bol zaplatený na základe nesprávneho (opravného) uznesenia, ktoré vydala notárka. Proti výroku II a III podala sťažovateľka 2. mája 2025 sťažnosť. Chyby v písaní a iné zrejme nesprávnosti odstránil súd opravným uznesením z 15. mája 2025 a 11. júna 2025.
7. Uznesením č. k. II. ÚS 539/2025-11 z 1. októbra 2025 prijal ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

8. Sťažovateľka namieta, že napadnuté konanie bolo meritórne skončené až po roku a dvoch mesiacoch a procesne trvá až dosiaľ (4 roky a 6 mesiacov). Predmet konania je právne aj skutkovo banálny. Nesprávnou činnosťou súdnej komisárky aj súdu došlo k porušeniu označených práv.
9. Súdna komisárka nevykonávala žiadne zisťovanie dedičstva, dokonca si nemusela vyhľadať ani vlastný výpis z listu vlastníctva, ale vychádzala z výpisu predloženého sťažovateľkou spolu s návrhom. Ihneď po predložení spisu zo strany súdu, resp. v máji 2021, tak mohlo byť nariadené pojednávanie. Súdna komisárka však namiesto toho žiadala od sťažovateľky, aby zorganizovala dohodu dedičov a oznámila jej výsledok. Najneskôr po zistení, že k dohode medzi dedičmi nedošlo, však súdna komisárka nielen mohla, ale bola aj povinná nariadiť pojednávanie. Zákonný sudca a predseda súdu zlyhali, pretože sa zaoberali procesne zmäteným podaním súdnej komisárky viac ako mesiac namiesto toho, aby jej spis okamžite vrátili s pokynom, aby bezodkladne nariadila pojednávanie a nespôsovovala priet'ahy.

10. Od 27. decembra 2021 (3 roky a 4 mesiace) sa najskôr súdna komisárka a neskôr súd zaoberajú poplatkovou povinnosťou, čo je vec skutkovo a právne jednoduchá, a mala byť preto vyriešená už v rámci prejednávania dedičstva.

III.

Vyjadrenie súdnej komisárky a mestského súdu

11. Súdna komisárka namieta nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, pretože v konaní o dedičstve koná ako súdom poverená osoba rovnako ako v civilnom, trestnom a správnom konaní konajú konkrétni sudcovia, ktorí tiež nikdy nevystupovali v sťažnostných konaniach ako osoby porušujúce práva sťažovateľov. Ďalej uvádza, že konanie bolo vedené do 27. decembra 2021, keď bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní.

12. Podľa vyjadrenia mestského súdu sa o poplatkovej povinnosti nemusí rozhodnúť priamo v rozhodnutí, ktorým sa konanie o dedičstve končí. Nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti navyše môže súd zrušiť/zmeniť aj bez návrhu.

13. Napokon poukázal mestský súd na skutočnosť, že súdne poplatky je možné vyrubiť len v zákonom stanovenej lehote, a to v lehote troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stali splatnými. Poplatková povinnosť v napadnutej veci vznikla a stala sa splatnou podaním návrhu a poplatková povinnosť za konanie o dedičstve sa stala splatnou vydaním rozhodnutia o dedičstve, a teda v oboch prípadoch sa príetahy skúmajú v čase, keď došlo k zániku práva na ich vyrubenie.

14. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, pretože na základe obsahu podaní a vyžiadaného spisu dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

15. Ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné doručiť vyjadrenie súdnej komisárky a mestského súdu na repliku sťažovateľke, pretože prípadná replika sťažovateľky by neovplyvnila rozhodnutie ústavného súdu pri posúdení merita veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že o možných príetahoch v konaní už opakovane rozhodoval ústavný súd, pričom ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol, a to uznesením sp. zn. III. ÚS 249/2022 z 28. apríla 2022 a uznesením sp. zn. IV. ÚS 653/2022 z 13. decembra 2022. V poradí druhým uznesením vo veci sťažovateľky rozhodoval v čase, keď už bola právoplatne schválená dohoda dedičov a otvorená ostala len otázka poplatkovej povinnosti. Táto skutočnosť je podstatná pre posúdenie porušenia základných práv sťažovateľky súdnou komisárkou, ktorá po tomto momente viac do priebehu konania nezasahovala a zasahovať nemohla (pretože o poplatkovej povinnosti už ďalej nerozhodovala). S ohľadom na skutočnosť, že možné príetahy v konaní do tohto momentu už boli opakovane ústavným súdom posudzované, je zrejme neopodstatnená ústavná sťažnosť vo vzťahu k súdnej komisárke, a preto ústavný súd v tejto časti ústavnej sťažnosti bez ďalšieho nevyhovet.

17. Pokiaľ ide o namietané priet'ahy týkajúce sa rozhodovania o námietke zaujatosti, súdna komisárka v rámci svojho vyjadrenia doručila ústavnému súdu zápisnicu z pojednávania, ktoré sa konalo 27. decembra 2021 (o ktorej zrejme sťažovateľka musí mať vedomosť, preto ju ústavný súd sťažovateľke nedoručoval), na ktorom právny zástupca sťažovateľky vyhlásil, že súdna komisárka má ďalej pojednávať a nevznáša ďalšiu námietku.

18. Vo vzťahu k namietanej nečinnosti mestského súdu pri rozhodovaní o odvolaní sťažovateľky je potrebné konštatovať, že síce mestský súd rozhodol o odvolaní sťažovateľky vo vzťahu k poplatkovej povinnosti so zrejým omeškaním (po takmer 3,5 roku, pozn.), napriek tomu však ústavný súd vzhladol v okolnostiach veci dôvody, pre ktoré ústavnej sťažnosti nebolo možné vyhovieť.

19. V prvom rade tak urobil s ohľadom na § 13 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého nemožno poplatok vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným. Ako (správne) poukázal mestský súd, poplatková povinnosť za podanie návrhu na dodatočné prejednanie dedičstva súdom vznikla a stala sa splatnou podaním návrhu (21. októbra 2020) a poplatková povinnosť za konanie o dedičstve vznikla a stala sa splatnou vydaním rozhodnutia o dedičstve (27. decembra 2021), teda v oboch prípadoch už nie je a ani v čase podania ústavnej sťažnosti nebolo možné súdny poplatok vyrubiť.

20. Akokoľvek teda súd rozhodol o podanom odvolaní zrejme oneskorene, v čase podania ústavnej sťažnosti (i) už bolo aj ohľadom poplatkovej povinnosti rozhodnuté (už sa opravovali len chyby v písaní, čoho si musela byť sťažovateľka vedomá), a (ii) jednak už muselo byť sťažovateľke (resp. jej právnomu zástupcovi) jasné, že poplatok už nemožno vyrubiť. Ústavná sťažnosť je preto z tohto uhla pohľadu len účelovým podaním a aj s ohľadom na výšku súdneho poplatku, o ktorom sa rozhodovalo, jej ústavný súd nevyhoviel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu